

Fiffig iscensättning leker med rädslor

Barnteater

Lilla Spöket Laban
Boulevardteatern

Boulevardteatern förlitar sig på den dramatiserade barnbokens dragningskraft. Tillsammans med teaterversioner av den gamla godingen "Historien om Någon", Gunilla Bergströms högt älskade Alfons Åberg, Pija Lindenbaums "Kenta och barbisarna" och Ulf Starks "Diktatorn" finns nu "Lilla Spöket Laban" på repertoaren för barn (från 3 år).

Labans varumärke är starkt och salongen fullsatt. Den som läst Inger och Lasse Sandbergs klassiska bilderböcker anar att det inte är alldeles lätt att materialisera spökvärlden på scenen.

Regissören Daniel Goldmann har fiffigt nog gjort en ramberättelse om ett tappert turnerande teatersällskap som åker land och rike runt för att spela sagor. Nu vill man med sina svajiga kulisser iscensätta livet på slottet Gomorransol, där spökfamiljen med lilla skraja spöket Laban huserar i källaren.

Det är många lager av rollspel. Skickliga skådespelarna Lina Andersson, Sten Hellström och Ulf Montan spelar med smittande gott humör teatergruppens aktörer som spelar spöken, kungafamilj och tjänstefolk samt byter roller med varandra (kanske någon gång för mycket).

Den lilla teatertruppen kommenterar också spelet allteftersom: favoritscener får gå i repris, andra får man göra om tills alla är nöjda; det visar sig exempelvis vara svårt att spela osynlig.

Kostymerna och inte minst Jörgen Aggeklints kluriga stämningsmusik och sånger med knorr ger drag av vaudeville och varieté. Man leker med rädslor och spökerier; alla är rädda för något, till och med Labans spökpappa har en svag (hemlig) punkt. Rollekens dramaturgi, som minsta barn känner till, går som en röd tråd när Laban lär sig att spöka, utmanar det läskiga och sticker hål på det skrämmande. Och en vänligt inställd barnpublik följer intresserat de vuxnas teaterlek på scenen.